Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

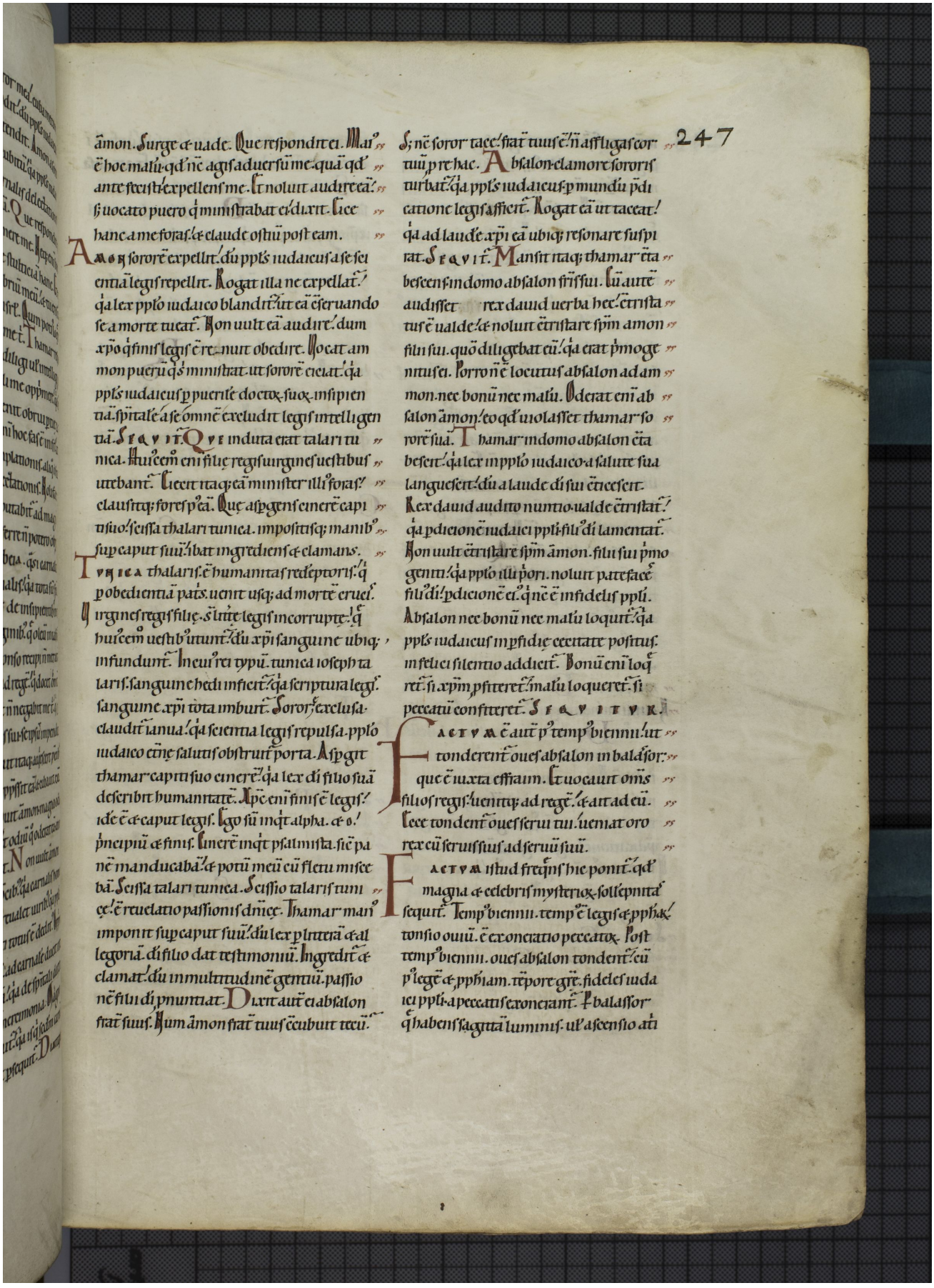

ām̄on. Surge & uade. Que respondit ei. Mai
ē hoc malū qđ nō agis aduersū me quā qđ
ante feci? & expellens me. Et noluit audire eā
ſ uocato puero q̄ ministrabat ei dixit. Eice
hanc a me foras & claude ostiū post eam.

Amon sororē expellit. dū ppls iudaicus a se sei
entiā legis repellit. Rogat illa ne expellat.
q̄a lex ppli iudaico blanditur. ut eā eſeruando
se a morte tueat. Non uult eā audire. dum
xpo q̄ finis legis ē re- nunt obedire. Vocat am
mon puerū q̄ ministrat. ut sororē ejiciat. q̄a
ppls iudaicus p puerile doctōr suoꝝ. inspira
tā. spiritale a se omnē excludit legis intelligen
tiā. Sequitur. Que induta erat talari tu
nica. Huiusmodi enī filie regis uirgines uestibus
utebant. Ejecit ergo eā minister illi foras
clausitq; fores p eā. Que aspergens cinere capi
ti suo scissa talari tunica. imposuitq; manib
sup caput suum. ibat ingrediens & clamans.

Tunica talaris. ē humanitas redemptoris. q̄
p obedientiā patris. uenit usq; ad mortē crucis.
Virgines regis filie. sūt legis incorrupte. q̄
huiusmodi uestib utuntur. dū xpi sanguine ubiq;
infundunt. In cuius rei typū. tunica ioseph ta
laris. sanguine hedi inficit. q̄a scriptura legis.
sanguine xpi tota imbuit. Soror exclusa.
claudit ianua. q̄a sententia legis repulsa. ppli
iudaico ēternę salutis obstruit porta. Aspergit
thamar capiti suo cinerē. q̄a lex dei filio suo
describit humanitatē. Apte enī finis ē legis.
idē ē & caput legis. Ego sū inq̄t alpha. & o.
principiū & finis. Cinerē inq̄t psalmista. sicut pa
nē manducabā & potū meū cū fletu miscebā. Scissa talari tunica. Scissio talaris tuni
cę. ē revelatio passionis dnicę. Thamar manū
imponit sup caput suum. dū lex plurima & al
legoriā. de filio dat testimoniū. Ingrediēs & e
clamat. dū in multitudinē gentiū. passio
nē filii dei pnuntiat. Dixit autē ei absalon
frat suus. Num ām̄on frat tuus ē cubuit tecū.
S; nē soror tacē. frat tuus ē. nō affligas cor
tuū p re hac. Absalon clamore sororis
turbat. q̄a ppls iudaicus p mundū p̄di
cationē legis afficit. Rogat eā ut taceat.
q̄a ad laudē xpi eā ubiq; resonare suspi
rat. Sequit. Mansit itaq; thamar ēta
bescens in domo absalon frāssui. Cū autē
audisset rex dauid uerba hec. ēt tristā
tus ē valde. & noluit ēt̄istare sp̄m amon
filii sui. quō diligebat eū. q̄a erat p̄mogē
nitus ei. Porro nō ē locutus absalon ad am
mon. nec bonū nec malū. Oderat enī ab
salon ām̄on. eo qđ uiolasset thamar so
rorē suā. Thamar in domo absalon ēta
besceb. q̄a lex in ppło iudaico a salute sua
langueſcit. dū a laude dei sui ēticescit.
Rex dauid audito nuntio. valde ēt̄istat.
q̄a p̄dicationē iudaici ppli. filū dei lamentat.
Non uult ēt̄istare sp̄m ām̄on. filii sui p̄mo
geniti. q̄a ppło illi p̄ori. noluit pacē facē
filio dei. p̄dicationē ei. q̄ nē ē infidelis ppli.
Absalon nec bonū nec malū loquit. q̄a
ppls iudaicus in p̄fidię ceēcitate positus.
in felici silentio addicit. Bonū enī loq
rē. si xp̄m p̄fiteret. malū loqueret. si
peccatū confiteret. Sequitur.

Factum ē autē p̄ tempus biennii. ut
tonderentur oues absalon in balāsor.
que ē iuxta effraim. Et uocauit oēs
filios regis. uenitq; ad regē. & ait ad eū.
Ecce tondentur oues serui tui. ueniat oro
rex cū seruis suis ad seruū suū.

Factum istud frequēs hic ponit. qđ
magna & celebris mysteriorū sollēpnitā
sequit. Temp biennii. temp ē legis & pphā
tonsio ouiū. ē exoneratio peccatoꝝ. Post
temp biennii. oues absalon tondentur. eū
p legē & pphiam. tēpore grē. fideles iuda
ici ppli. a peccatis exonerant. Balassor
q̄ habens sagittā luminis. ul ascensio ati